

Na kole po mořském dně

Řítím se na mém kole asi čtyřicítkou po tvrdém písku. Sem tam chřupne rozjetá mušlička. Někdy přejezu uzounký slaný potůček. Vlevo od mě se ztrácí mořská hladina. Napravo od mě je ještě dost daleko k břehu. Jedu kilometry po mořském dně.

Normálně bych musel jet přes několik vesnic a po asfaltu. Mířím do Plovanu. Když jsem se ptal na cestu, říkali mi: "Jed' tudy a pak tudy. Je to asi šest kilometrů. Nebo to vezmi po mořském dně". Nejdříve jsem si myslel, že je to sranda, ale teď už vím, že je to mnohem lepší, než jet po normálních cestách. Příliv a odliv je tady největší v Evropě.

Obr1: úžasná jízda po mořském dně

Proto se zhruba po každých sedmi hodinách odkrývá nádherné tvrdé dno, kde ještě před chvílí dováděly ryby. Nyní se ale táhne někdy až několik kilometrů do dálky. Místní nastartují traktory a jedou po něm vysbírat ušřice, které na mořském dně pěstují. Nebo se za větru, který tady fouká skoro pořád, prohánějí na kolečkových plachetnicích. Na kole tady ale zatím nikdo nejezdí. Tak jsme to my, kdo s tím začal. Je to opravdu úžasný zážitek jezdit na kole po mořském dně.

Už jsem skoro v cíli. Zbývá mi jen asi kilometr. Moře se velmi rychle vrací. Místo mezi vodou a kamenným valem břehu se povážlivě zužuje. Ještě mám na paměti včerejší obrovské vlny, které nás od břehu zahnal. Přidávám a za chvíli jsem v cíli. Stihl jsem to. Už je skoro tma. Po krásném dni na kole a jízdě po mořské dně ulehám ve stanu. Celou noc budu slyšet jak se divoké vody oceánu třísť o břehy.

To místo kde cyklista může jezdit po mořském dně se jmenuje Bretaň. Nejzápadnější část Francie. Ještě víc na sever je Normandie, kde se vylodili za války Američané. My se ale nacházíme poblíž nádherných majáků v Penmarch. Později se přesunujeme do oblasti Sant Malo a Cancale. Tady je příliv a odliv největší.

Sant Malo je krásné staré město. Kolem celé historického centra jsou vysoké hradby. Město bylo sice za války vybombardované, ale po úspěšné renovaci to dnes nikdo nepoznává. Po hradbách běhají místní obyvatelé i turisté z hotelů. My jsme je celé objeli na kole. Jak jinak. Z hradeb je krásný pohled na moře a dva ostrůvky poblíž.

Menší je Petit-Bé a větší Gran-Bé. Za odlivu ale voda klesne o deset metrů a to je chvíle, kdy se na ně dá vyrazit. Přímo po mořském dně vede kamenný chodník, po kterém do vězení pochodovali odsouzení vězni. Gran-Bé sloužil dlouhá léta jako věznice. Nyní je to ale už jen atrakce pro turisty. Nápis zde varuje. V případě přílivu za žádných okolností nechoďte zpět na pevninu. Počkejte až moře ustoupí.

Tak kolik máme času? ještě dost. Přímo z hradeb sjíždíme na mořské dno a jedeme na oba ostrůvky. Chvíli po mořském chodníku, chvíli po tvrdém písku. Dno je tady ale také velmi kamenné, takže opravdu dobrý terén pro horská kola.

Obr2:Vydlážděné mořské dno u Sant malo

